

Sygn. akt III CSK 329/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa I. R.
przeciwko L. K. i S. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanych 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać przede wszystkim z naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 207 § 2 k.p.c. przez uwzględnienie zarzutów sprekludowanych. Skarga nie jest z tego względu oczywiście uzasadniona. Sąd Apelacyjny wskazał bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że art. 207 § 6 k.p.c. nie mógł znaleźć zastosowania, ponieważ nie dostarczono pozwanym zarządzenia zobowiązującego ich w określonym terminie do wniesienia zarzutów pod rygorem utraty do nich prawa. Sąd Apelacyjny, jako sąd merytoryczny, mógł badać tę kwestię. O ile zatem można polemizować z jego stanowiskiem, to tego stanowiska nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe. Ponadto, w ocenie skarżącej, skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie art. 389 k.c. Wywód w tym zakresie skarżącej nie jest jednak jasny, a lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowej wykładni czy zastosowania prawa. Znowu ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego można co do tej kwestii wyłącznie polemizować.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]